

עמ"י 47134/10/18 - אשר משה, בר שלוש נגד מדינת ישראל - משטרת ישראל - ימ"ר תשאל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

22 אוקטובר 2018

עמ"י 47134-10-18 משה(עציר) ואח' נ' מדינת ישראל

העוררים 1. אשר משה (עציר)

2. בר שלוש (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ארז בר-צבי

נגד

מדינת ישראל - משטרת ישראל - ימ"ר תשאל

המשיבה

ע"י פקד משה לויטן

החלטה

1. בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת סיגל אלבו) החליט, ביום י' בחשוון תשע"ט (19.10.18), על מעצר שני העוררים עד ליום 21.10.18 בשעה 09:00, בשני תיקים: מ"י 46368-10-18 ומ"י 46405-10-18.
2. עילת המעצר הייתה החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ולגבי אחד מן העוררים מיוחס גם חשד לעבירה של בריחה ממשמורת חוקית.
3. בית משפט קמא קבע, בהחלטתו הנ"ל, כי קיים חשד סביר למיוחס להם, וכי ש להם עבר פלילי בתחום הסמים, אשר מחזק את המסוכנות. הוצגו לבית משפט קמא מספר פעולות חקירה, ששלוש מתוכן הינן בנות שיבוש. בית המשפט הוסיף, כי בנסיבות אלה הוא איננו סבור שיש מקום לחלופת מעצר, בשלב זה, נוכח עילת המעצר האמורה.
4. ב"כ העוררים, עו"ד ארז בר צבי, טען כי אין מקום לטענת השיבוש, שכן מרשיו הודו בהחזקת הסמים. לדבריו, המחלוקת היחידה היא האם מדובר בסמים לצריכה עצמית או שלא לצריכה עצמית.
5. כמו כן טען, כי על בית משפט קמא מוטלת חובה לבדוק חלופת מעצר, גם במקרה של מעצר ימים, ובכך טעה בית משפט קמא.
6. הסנגור המלומד, הוסיף וטען, כי למשיבים יש מצב בריאותי המצדיק הימצאם מחוץ לבית המעצר (בית משפט קמא בסעיף 7 להחלטתו התייחס למצב הבריאותי, והורה לשב"ס לטפל בעניין).
7. ב"כ המדינה, מפקח משה לויטן, הראה לי את ששת פעולות החקירה המבוקשות. הוא הצביע על כך שחלק מן הפעולות לא הסתיימו. מבחינתו, סוג החקירה מס' 4 הוא בן שיבוש.
8. ב"כ המדינה הוסיף, כי הוא מצפה כי מחר בעת הארכת המעצר תוצג הצהרת תובע. על כך העיר ב"כ העוררים, כי לא ניתן להרחיב את עקרון הצהרת התובע, להצהרה שמא תינתן מחר הצהרת תובע.

9. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הערר.
10. אכן, רוב פעולות החקירה אינן בנות שיבוש, שכן אין לעוררים יכולת לפגוע בחקירה במסגרת מז"פ או במסגרת חברות הפלאפונים.
11. אולם, פעולת החקירה מס' 4, היא בת שיבוש, ומחייבת מעצר לאותו פרק זמן שקבע בית משפט קמא, דהיינו: עד למחר בשעה 09:00, כאשר אנו היום בשעה 13:00. ומכאן, שמדובר בפרק זמן של 19 שעות.
12. אינני רואה עין בעין עם הסניגור את סוגיית הסמים. גם הוא מסכים שמדובר בכמות העולה על ההנחה המשפטית בדבר סמים לצריכה עצמית. מנות הסם היו מחולקות ולא נובע מכך, בהכרח, כטענת הסניגור, כי העוררים קנו את הסם לצרכיהם. ייתכן, באותה מידה, כי הסם נרכש לצורך מכירתו, ולעניין זה חובה על המשטרה לבדוק את הדברים במסגרת פעולת חקירה בת שיבוש מס' 4.
13. צודק הסניגור, כי, בעיקרון, יש מקום לשקול חלופת מעצר גם במעצר ימים, אך נסיבות תיק זה והצורך בהשאתם במעצר, בגלל היות הפעולה בת שיבוש, מביא למסקנה כי צדק בית משפט קמא, אם כי לא מטעמים, בכך שלא דן בחלופת המעצר.
14. גם לעניין טענתו המשפטית השנייה של הסניגור לפיה אין מקום להצהרה על הצהרת תובע, יש מקום לקבל טענה זו.
15. בכל מקרה, מחר בשעה 09:00 בבוקר, כאשר התיק יתברר בבית משפט השלום, לא ניתן יהיה להסתפק בהצהרת המפקח שהוא מצפה, בעזרת ה', שתובע ייתן הצהרת תובע. אם לא תהיה הצהרת תובע, ולא יהיו עילות אחרות למעצר, בעקבות פעולת החקירה מס' 4, כי אז ישוחררו העוררים, בתנאים שיקבע בית משפט השלום.
16. לאור האמור לעיל, הערר נדחה, ובית משפט קמא יפעל על פי האמור בפסקה הקודמת.

ניתנה והודעה היום י"ב חשוון תשע"ט, 21/10/2018 במעמד הנוכחים.